

Autem od Pernštejna do Pardubic (14. 5. 2017)

Dobré ráno, Lucie, dobré ráno, Moravo!

Obvykle zvu posluchače k výletům k nám na Nedvědicke, kolem hradu Pernštejna. Tentokrát nabízím výlet autem. Spojíme dvě místa, která před pěti sty lety patřila rodu Pernštejnů: Pernštejn a Pardubice.

Od Pernštejna pojedeme k Jimaramovu. V Jimramově si připomeňme dva významné domy. Hned na začátku náměstí po pravé straně na jednom z nich najdeme pamětní desku, která připomíná, že se zde narodil roku 1846 Jan Karafiát, autor Broučků. Projedeme náměstím a při výjezdu z obce směrem k Borovnici je pěkně (do modra) opravený domek, kde se narodili spisovatelé – roku 1861 Alois Mrštík a roku 1863 Vilém Mrštík.

Za Borovnicí budeme přejíždět docela malý potok, je to řeka Svratka, která zde tvoří historickou moravsko-českou hranici, dnes je to hranice Kraje Vysočina a Pardubického kraje.

V Lačnově odbočíme vlevo a budeme projíždět pořádně dlouhou obcí Telecí. Zde je toho k vidění víc, upozorním na památný strom. Lípa je podle odborníků asi 600 roků stará, asi 20 metrů vysoká, obvod kmene má asi 11 metrů. Proč se jí říká Zpívající lípa, mohou si zájemci přečíst na místě samém, případně najdou informaci na internetu.

Pojedme dál. Na nejvyšším místě budeme mít po pravé ruce Lucký vrch. Rozhodně stojí za to ten 1 kilometr odbočit k jeho vrcholu, protože z nadmořské výšky 739 m je úžasný rozhled na moravskou i na českou stranu.

V Borové si aspoň připomeňme, že zde v restauraci U Dostálů poprvé vystoupil jako třináctiletý houslista Bohuslav Martinů, později významný hudební skladatel.

Dále pojedeme směrem na Hlinsko. Hned na začátku města odbočíme vpravo a za pár minut budeme v místě, kde určitě zastavíme a strávíme aspoň hodinu. Ležáky měly podobný osud jako Lidice. Zde v Ležákách, tedy v místě, kde do června 1942 byla vesnice se svým běžným životem, na nás ten prázdný prostor silně zapůsobí.

Dále už pojedeme k Pardubicím. Cestou se ještě můžeme zastavit a obdivovat zajímavé kostely v Podlažicích a v Kočí. V krajském městě budeme hledat památky, které připomenou rod Pernštejnů z přelomu 15. a 16. století. Bude to kostel sv. Bartoloměje. Jeho historie začíná v 13. století, roku 1421 jej vypálili husité, ale už v roce 1507 jej začal Vilém II. Z Pernštejna znovu budovat jako druhé pohřební místo Pernštejnů. Však jeho syn Vojtěch byl v kostele roku 1534 pohřben. Jeho náhlá smrt a urychlený pohřeb dodnes budí pozornost. Je dávana do souvislosti s prokletím, které na něj uvalila sadistická vražedkyně Kateřina Bechyňová z Lažan, když ji v lednu 1534 pan Vojtěch jako předseda komorního soudu odsoudil k trestu umožení hladem ve věži Pražského hradu Mihulce. Vojtěch náhle ochuravěl a zemřel dva dny po její smrti. Bylo mu 44 let. V kostele je k vidění mramorová tumba s portrétem Vojtěcha v životní velikosti. Pozor, ten mramor podle výzkumů odborníků je z lomu ve Smrčku (náš Smrček u hradu Pernštejna). Významné stopy rodu Pernštejnů najdeme i na dalších místech – mám na mysli zámek a Zelenou bránu.